

Люлі-люлі

Куліш Пантелеймон Олександрович

Ходжу-блуджу по городу
Великому, великому
Одкрив би я своє серце,
Та нікому, так нікому.

Цвіте воно, як Божий рай,
Потай миру, потай миру;
Ні любощам, ні милощам
Не йме віри, не йме віри.

Ой серденько закритесь,
Тихий раю, тихий раю!
Ніхто тебе не нівечить,
Бо не знає, бо не знає.

Цвіти ж собі, живи собі
Самотою, самотою;
Втішай себе солодкою
Дрімотою, дрімотою.

А щоб тебе лихі люде
Не вжахнули, не вжахнули.
Засни, серце, довічним сном...
Люлі-люлі, люлі-люлі...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kulish_panteleimon_oleksandrovych/liuli_liuli